

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EEN CADEAU UIT ZUID-AFRIKA

Een kluchtige komedie in drie bedrijven

door

Benny Braem

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3086

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN CADEAU UIT ZUID-AFRIKA* op te voeren moet de naam van auteur *BENNY BRAEM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/028

ISBN 978-90-385-11566

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Benny Braem

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

WENDY : Vooraan in de dertig, beste vriendin van Daisey. Ze is een flapuit, redelijk druk. Ze zoekt, via het spirituele, naar hoe het verder moet met haar leven.

DAISEY : Vrouw van Patrick, 40 jaar. Bewust werkloos. Ze is door het leven een beetje in slaap gewiegd. Ze vindt het wel goed, maar toch hoopt ze af en toe op iets meer.

PATRICK : 40 jaar, bewust werkloos. Hij profiteert van het leven, maakt zich geen zorgen en heeft een positief zelfbeeld.

EDDY : Beste vriend van Patrick, iets jonger. Naïeve kerel, maar met het hart op de juiste plaats. Hij kijkt op naar zijn vriend.

NOTARIS : Hij geeft zich uit als notaris en speelt die rol uitstekend. Tussen 30 en 40 jaar.

JAMES : Zogezegd de broer van Patrick. Vooraan in de twintig. Hij speelt een simpele jongen, maar is dat in werkelijkheid niet.

IRENA : Rond de 30 jaar. Een mooie verschijning, die maar één doel heeft: zoveel mogelijk geld aan de mannen verdienen.

DECOR

Het verhaal speelt zich af in een klein appartement. Er zijn twee deuren zichtbaar. De ene deur (achterkant) geeft uit in de hal waar ook de slaapkamers en het toilet zijn. De andere (links of rechts) is de keukendeur. In de keuken is ook de berging. Op de scène staat een ronde tafel met enkele stoelen en een buffetkast. Op de kast ligt er wel wat rommel, waaronder een stapel post. Er is een salon met een tweezit en een zetel en een tafeltje. Er staat ook een oude televisie en een cactus. Bij het begin van het tweede bedrijf zijn die vervangen door een flatscreen en een grote plant. Het interieur lijkt in het tweede bedrijf een beetje opgeruimd.

KORTE INHOUD

Daisey en Patrick zijn al jaren getrouwd. Ze kunnen het goed met elkaar vinden. Ze zijn kinderloos. Beiden hebben ervoor gekozen om op hun manier, dagelijks van het leven te profiteren. Daarom dat 'werken of werk zoeken' niet hun hoogste prioriteit is. Wendy loopt bij haar buurvrouw Daisey binnen en buiten zoals het haar past. Patrick en Eddy zijn twee vrienden, beiden zijn ze verzot op biljarten. Op een dag krijgen Daisey en Patrick onverwacht bezoek van een notaris met een nogal ongewone mededeling. Vanaf die dag is de rust en de zekerheid in hun leven verdwenen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 : Wendy, Daisey, Patrick

(De scène is leeg. Wendy komt uitbundig op.)

WENDY : Daisey, Daisey!

DAISEY : *(af)* Ik zit op het toilet.

WENDY : Haast je een beetje. *(Ze gaat af naar keuken. Ze komt onmiddellijk weer op en heeft een fles cola en een glas bij zich. Ze zet zich in de zetel en giet een glas in.)*

DAISEY : *(Roept)* Dat duurt nogal zeg!

DAISEY : *(op)* Brandt het ergens?

WENDY : Je gaat nooit geloven wat ik heb gezien! Nooit! Zo'n kans mag je niet laten liggen. Als je tot morgen wacht is het weg. Daarom ben ik direct naar hier gekomen. Ik dacht, dat moet ik onmiddellijk aan Daisey vertellen. Die gaat nogal verschieten. Nee, erger nog. Die gaat volledig van haar melk zijn. En heb ik geen gelijk?

DAISEY : Ik weet het niet, maar zo te horen is het heel belangrijk. Misschien kun je me vertellen wat je hebt gezien?

WENDY : Hou je goed vast. Dat paars kleedje met die witte streep in het midden en dat geel boordje op de schouders.

DAISEY : Ja.

WENDY : En dan hier beneden zo'n split tot hier, zodat alle mannen hun verstand verliezen..

DAISEY : Ja.

WENDY : Daar is 10% korting op en het zijn niet eens solden.. Dus als je er geen werk van maakt, is dat zo weg.

DAISEY : Maak je daarvoor zo'n drukte?

WENDY : Drukke? Ik kom dat gewoon vertellen. Ik dacht dat je blij zou zijn. Je hebt zelf gezegd, dat je het wou hebben. Maar dat het te duur was.

DAISEY : Dat is ook zo. En met 10% korting, is dat nog altijd te duur. Het is het einde van de maand, dan is het vat zo goed als leeg. (*Ze maakt een teken van geld met de vingers.*)

WENDY : Tegen wie zeg je het. Maar het was wel een mooi kleedje. (*Ze wil opstappen.*) Het zou je beeldig hebben gestaan. Spijtig.

DAISEY : Dat kan wel zijn, maar daar lig ik al lang niet meer van wakker, dat is nu eenmaal ons lot.

WENDY : Wat bedoel je ?

DAISEY : Dat al die mooie dingen niet voor ons bestemd zijn. Wij kunnen er eens naar kijken en van dromen, dat is alles. Het is geen spek voor onze bek. Te duur, te snel.

WENDY : Te snel? Wat zeg je nu allemaal? Dat kleedje hing wel op een etalagepop. Zo'n ding beweegt niet.

DAISEY : Met te snel, bedoel ik vooral de knappe mannen.

WENDY : (*Ze gaat terug zitten.*) Ha? Heb ik iets gemist? Je gaat mij toch niet vertellen, dat er iemand onder de Patrick zijn duiven wil schieten?

DAISEY : Maar nee, dat is het hem juist. Er gebeurt nooit iets opwindend in ons leven. Wij spelen voor alles in tweede of derde klasse.

WENDY : Heb je al aan de porto gezeten?

DAISEY : Bijlange niet, dat is de realiteit. Daar kun je niets aan veranderen. Als je dat niet accepteert, word je alleen maar depri. Pas op, ik heb niets te kort. Er zijn er die het veel slechter hebben dan wij.

WENDY : Als jij het zegt.

DAISEY : Maar dat is toch zo. Daarbij, geld maakt niet gelukkig, dat is algemeen geweten.

WENDY : Dat weet je maar als je het hebt.

DAISEY : Och God, dat is waar ook, dat was ik bijna vergeten. Hoe is je sollicitatiegesprek afgelopen?

WENDY : Gesprek?

DAISEY : Dat was toch vandaag? Je moest je van de RVA toch aanbieden bij de koekjesfabriek?

WENDY : Daar ben ik ook geweest. Twee minuten. Toen ik zei dat ik al een week 's

ochtends misselijk was, keek die kerel eens over zijn bril. Hij heeft een papiertje ingevuld dat ik op de RVA moest afgeven.

DAISEY : Die was ook niet van de slimste, je bent niet eens getrouwd.

WENDY : Pardon, niet meer getrouwd. Daarbij, om in verwachting te geraken moet je niet getrouwd zijn.

DAISEY : Nee, maar ik heb eens horen zeggen, dat het toch gemakkelijker gaat als je met twee bent.

WENDY : Dat is nu ook niet meer nodig. Je kan dat allemaal klaren zonder... Tegenwoordig zit dat in een rietje.

DAISEY : (*Lachend*) Is dat zo? Vroeger uit een pietje, nu uit een rietje.

WENDY : Dat is een leuke die moet ik onthouden.

DAISEY : Maar toch niet echt een vooruitgang als je het mij vraagt.

WENY : Nee, maar je moet dan in ieder geval niet meer faken dat je in de zevende hemel bent aangekomen.

DAISEY : Maar Wendy.

WENDY : Wij mogen toch eens lachen.

DAISEY : Dat zal wel zijn. Allez, dan ben je er op die koekjesfabriek toch weer fijn tussenuit geglipt .

WENDY : Je denkt toch zeker niet dat ik voor de rest van mijn leven aan een band ga staan met koekjes in mijn handen en die dan in doosjes stoppen. Er zijn leukere werken.

DAISEY : Tegenwoordig worden de controles op langdurige werklozen steeds strenger.

WENDY : Wie zegt het? Hoe lang zit je al in de werklozensteun? Wij wonen nu vijf jaar naast elkaar en als ik het goed voor heb, ben je nog geen dag gaan werken. Hoe heb je dat gefikst?

DAISEY : Dat is een kwestie van geluk hebben zeker? Daarbij Patrick en ik hebben ons voorgenomen om zolang mogelijk “ambtenaar” te blijven en van het leven te profiteren. Wij doen elke dag waar we zin in hebben.

WENDY : Dat is leuk voor een tijdje, maar dan gaat dat toch vervelen.

DAISEY : Denk je dat elke dag om half zeven opstaan, dan een uur in de file aanschuiven, een hoop stress op je werk, om tegen zeven uur terug thuis te zijn, zo leuk is?

WENDY : Nee, ik denk het niet. Toch zou ik wel eens willen weten, hoe mijn leven er over tien jaar zou uitzien. Zou ik dan nog hier op dat appartementje wonen? Zouden wij nog vriendinnen zijn?

DAISEY : Als je elke keer misselijk bent als je gaat solliciteren, gaat er hier niet veel veranderen vrees ik.

WENDY : Toch zou ik het willen weten.

DAISEY : Iedereen zou wel eens in die glazen bol willen kijken. Je gaat nog een jaartje of tien geduld moeten hebben, dat is alles. Dan kom je het vanzelf te weten.

WENDY : Daar kun je toch sneller achter komen.

DAISEY : Hoe dat?

WENDY : Door je toekomst te laten voorspellen.

DAISEY : (*Spottend*) Bij madame Sourire! Je kunt altijd eens een afspraak maken. Als ze zo goed is als men zegt, moet je zelfs je naam niet vermelden.

WENDY : Waarom niet?

DAISEY : Omdat ze toch al weet wie er gaat komen.

WENDY : Weet je dat je ook naar Astrolijn kunt bellen op televisie. Die gasten kunnen je hele toekomst op vijf minuten uit de doeken doen. Daar is het voldoende dat je je naam zegt en je krijgt alles te horen.

DAISEY : Geloof jij daarin?

WENDY : (*Ze haalt haar schouders op.*) Volgens mij is er veel meer tussen hemel en aarde, mysterieuze krachten waar wij geen benul van hebben. Ik geloof dat iedereen over die krachten beschikt. De ene natuurlijk meer dan de andere. Alleen weten wij het niet en dus doen wij er ook niets mee. Het is zoals een nieuwe taal leren. Je moet ze eerst bestuderen en oefenen om ze te kunnen spreken.

DAISEY : Waarom bel je ze dan niet?

WENDY : Ik durf niet. Gisteren had ik hun nummer ingetoetst en ik heb terug afgeduwd.

DAISEY : Daar versta ik nu eens niets van. Wat heeft dat nu met durven te maken?

WENDY : Alles. Stel je voor dat zij mij vertellen dat ik een ongeluk ga tegenkomen. Ik zou niet meer durven buiten komen.

DAISEY : Ze zouden ook kunnen zeggen dat je de liefde van je leven gaat ontmoeten.

Dat de prins op het witte paard in je leven gaat verschijnen en dat jullie samen lang en gelukkig zullen leven.

WENDY : Dat zou even erg zijn.

DAISEY : Wel merci.

WENDY : Ja, dat zou ik ook niet meer kunnen slapen. Ik zou daar voortdurend mee bezig zijn. Bij elke man die ik tegenkom, zou ik mij afvragen: is dat de liefde van mijn leven?

(Patrick al neuriënd op.)

DAISEY : *(Tussen haar tanden.)* Daar heb je de liefde van mijn leven. Je hebt gewonnen zeker?

PATRICK : Wat had je gedacht? Drie keer heb ik hem op zijn broek gegeven. Eddy zag zo groen als het laken van de biljarttafel.

DAISEY : Die zijn dag kan niet meer stuk.

PATRICK : Je mag gerust zijn. Mensen, wat kan het leven toch mooi zijn. Een biljartje, een pintje, meer moet dat niet zijn. Wat wil een mens nog meer? En waar zijn de dames zoal mee bezig?

DAISEY : Met onze toekomst. Wij verdiepen ons in “de levensvragen”. Maar dat zijn dingen die u vast niet interesseren.

PATRICK : Nee zeker, daar zou je wel eens van kunnen verschieten. Ik stel mij elke dag levensbelangrijke vragen.

WENDY : Is dat waar? Dat had ik van jou nooit verwacht.

PATRICK : Bijvoorbeeld, wat gaan wij vanavond eten? Staat er nog een biertje in de koelkast? Dat zijn de primaire levensvragen. Over eten en drinken.

WENDY : Je vergeet slapen.

PATRICK: Wablief?

WENDY: Waar ga jij slapen?

PATRICK : *(Al lachend.)* Is dat een uitnodiging?

DAISEY : Mannen. Als een vrouw het woordje slapen uitspreekt, dan horen die altijd iets anders.

WENDY : Dat is omdat in “slapen” het woordje “slap” zit. Om de een of andere reden

zijn ze daar allergisch voor.

PATRICK : *(Hij bekijkt haar met grote ogen.)* Ik kan niet volgen.

WENDY : Dat komt omdat jij in tweede of derde klasse speelt.

PATRICK : Tweede of derde klasse? Mijn handicap is vijf en let op dat is geen slecht resultaat. Er zijn er veel die daar een puntje aan kunnen zuigen.

DAISEY : Spijtig dat je handicap geen 60% is. Dan trokken wij terug van de belastingen en kregen wij een gratis parkeerkaart. Maar om te antwoorden op meneer zijn drie levensvragen: balletjes in tomatensaus met puree, ja en als je deze namiddag nog eens op stap gaat, op de zetel.

PATRICK : Wat zijn ze weer vriendelijk vandaag. Een gratis parkeerkaart, wij hebben niet eens een auto. *(af keuken.)*

WENDY : Die zal ook nooit veranderen. *(Ze staat recht.)* Vooruit met de geit, ik ben er dan maar eens mee weg.

DAISEY : Ik heb ook nog heel wat te doen. Je kent dat, een vrouw heeft nooit gedaan. Er is altijd wel een werkje dat roept.

WENDY : Ik zie je. *(Wendy af.)*

(Daisey neemt een tijdschrift en gaat terug in de zetel zitten. Patrick op. Hij heeft een krant in de hand.)

DAISEY : Heb jij die krant gekocht?

PATRICK : *(Terwijl hij in de krant bladert.)* Ben je gek, daar geef ik geen geld aan uit. Ik heb die meegebracht uit het café. Dat is de krant van gisteren. Maar het nieuws is hetzelfde als vandaag.

(Het blijft even stil. Beiden lezen.)

DAISEY : Geef mij eens het deeltje waar de horoscoop in staat.

PATRICK : Waarvoor?

DAISEY : Zeur niet en geef dat eens.

PATRICK : Je leest dat toch nooit? *(Hij geeft haar het deeltje.)*

DAISEY : Nee, maar vandaag wel. Als mijn horoscoop van gisteren klopt, dan moet die

vandaag uitkomen. Hier zie, maagd.

PATRICK : (*lachend*) Maagd, dat is ook al een tijdje geleden.

DAISEY : (*Ze leest voor.*) Werk: dat slaan we over. Dat telt toch niet voor mij.
Gezondheid: je voelt je niet echt fit, neem eens wat minder hooi op je vork en rust uit. Lap zie je wel, dat was precies hoe ik mij deze morgen voelde. Liefde: onverwacht bezoek brengt een nieuwe wind in je leven.

PATRICK : Ik heb dat meer van erwtensoep of ajuinensoepp.

DAISEY : (*Ze gaat ongestoord verder.*) Aan jou de keuze of je hier iets mee doet.

(*De bel gaat .*)

PATRICK : Uw vriendin hangt aan een elastiek zeker? Van zo gauw die bij haar deur is, schiet ze terug.

DAISEY : Wendy belt niet aan. Die komt gewoon binnen, die heeft een sleutel.

Scène 2: Daisey, Patrick, Notaris

(*Daisey gaat naar de voordeur en komt terug met een deftig geklede man.*)

DAISEY : Hier is een meneer die dakloos is en hij zegt dat je hem verwachtte.

PATRICK : (*Van over de krant kijkend.*) Dakloos? Zo ziet hij er anders niet uit. (*Hij legt de krant weg.*)

NOTARIS : Nee, nee ik ben ook niet dakloos. Ik ben notaris en werk voor het notariskantoor Dakloos.

(*Patrick en Daisey kijken elkaar verbaasd aan en blijven als versteend staan.*)

PATRICK : Notaris ?

NOTARIS : (*Hij kijkt even terug in de hal.*) De hal, toilet en twee slaapkamers veronderstel ik.

DAISEY : Ja meneer.

NOTARIS : Hier is de living en daar de keuken neem ik aan?

PATRICK : Wij hebben ook nog een badkamer en een berging als het u moest interesseren.

NOTARIS : Het is hier niet heel erg groot.

PATRICK : Nee maar wij zijn maar met twee en de laatste tijd rennen wij zo niet meer rond de tafel. Dus wij hebben plaats genoeg.

NOTARIS : Ja natuurlijk. Als ik hier even mag plaatsnemen? Dat praat wat gemakkelijker. *(Hij gaat zitten.)*

DAISEY : Zeker meneer. Gaat u toch zitten.

NOTARIS : *(Hij kijkt nog eens rond.)* Niet zo ruim maar toch ... gezellig zullen we maar zeggen.

DAISEY : Dank u. Wilt u iets drinken?

NOTARIS : Nee, dank u wel. Woont u hier al lang?

PATRICK : *(Hij begint plots te lachen.)* Nee, vriendje niet met mij. Zeg maar tegen Eddy dat Patrick er niet is ingetrapt.

NOTARIS : Pardon?

PATRICK : Ik heb je spelletje door. Notaris Dakloos, dat lag er een beetje te dik op. Eddy wil mij natuurlijk terugpakken omdat ik vorige week stiekem zijn laddertje heb weggenomen. Toen kon hij niet meer uit zijn put geraken. Hij heeft er meer dan een halfuur ingezeten.

NOTARIS : Meneer, ik ken maar één Eddy en dat is mijn baas. Ik denk niet dat u die bedoelt.

PATRICK : *(Terug voorzichtiger.)* Is die Eddy ook een notaris?

NOTARIS : Ja meneer.

PATRICK : Nee, de Eddy waar ik het over heb is grafdelver. De laatste tijd hebben die ook niet meer zoveel werk. Veel crematies.

NOTARIS : Juist ja. Maar u bent van mijn komst toch reeds op de hoogte gesteld?

PATRICK : Wel het is te zeggen...

DAISEY : *(Verontschuldigend)* U moet het mijn man niet kwalijk nemen. Hij staat de laatste tijd nogal onder spanning.

NOTARIS : Juist ja, wie niet. Wel zoals ik al in mijn brief had laten weten, zou ik jullie vandaag meer uitleg kunnen verstrekken.

DAISEY : Ons meer uitleg verstrekken?

NOTARIS : Jullie hebben mijn brief toch ontvangen?

(Patrick bladert ondertussen doorheen een stapel post. Hij merkt een kaartje voor het afhalen van een aangetekende brief.)

PATRICK : Miljaar, dat ben ik ook al vergeten.

NOTARIS : Pardon?

PATRICK : Euh, niets. *(Hij steekt het kaartje in zijn zak en vist er een envelop uit. Die laat hij aan Daisey zien, zonder dat de notaris iets merkt.)*

DAISEY : Die brief? Ja maar ik was die helemaal vergeten.

NOTARIS : Dat is wel erg bizar. En meneer had er ook niet meer aan gedacht?

(Patrick staat nog steeds naar de envelop te kijken. Hij moffelt die nu snel weg.)

PATRICK : Ja, nee ... de stress . Ik heb hem niet zo lang geleden nog in mijn handen gehad. Maar wij hebben het heel druk de laatste tijd. Ongelooflijk druk en dan raakt zo'n brief nogal snel in de vergeethoek.

NOTARIS : Juist ja. Wel ik kan jullie nu medelen dat hij op 26 oktober aankomt. Dat is dus met andere woorden, vandaag.

PATRICK : *(Verbaasd, koel)* Ha zo.

NOTARIS : Je lijkt niet erg enthousiast?

PATRICK : Jawel. Maar het is nogal plots.

NOTARIS : Wij konden in onze brief ook niet de exacte datum geven. Dat had natuurlijk alles te maken met de vliegroutes.

DAISEY : Wie komt er vandaag aan meneer notaris?

NOTARIS : Wel meneer zijn broer. Of beter, zijn halfbroer.

PATRICK : *(Hij kijkt of hij het in Keulen hoort donderen.)* Ik denk toch dat er ergens een vergissing is gebeurd. Misschien heeft u zich van deur vergist? Alle deuren in dit flatgebouw lijken wonderwel op elkaar.

Voor zover ik weet, heb ik geen broer.

NOTARIS : Ik ben hier toch bij de familie Verschelden?

DAISEY : Ja.

NOTARIS : Patrick Verschelden?

PATRICK : Dat ben ik.

NOTARIS : Dan heb ik de juiste deur genomen.

(Het blijft even stil.)

Misschien kan ik heel de situatie nog eens kort schetsen.

DAISEY : Als u zo vriendelijk zou willen zijn.

NOTARIS : Een advocatenbureau uit Zuid-Afrika heeft contact opgenomen met ons advocatenbureau Dakloos. Ze vroegen ons Patrick Verschelden op te sporen en hem dit nieuws mee te delen.

DAISEY : Ja?

NOTARIS : Uw vader, meneer Verschelden, is na de scheiding van zijn vrouw naar Zuid-Afrika vertrokken.

PATRICK : Hij is naar het buitenland vertrokken, dat klopt. Sindsdien heb ik nooit meer iets van hem gehoord.

NOTARIS : Nooit meer? Ook niet onlangs?

PATRICK : Geen woord. Mijn moeder heeft toen zwarte sneeuw gezien. Meneer heeft nooit een cent alimentatie betaald.

NOTARIS : Juist ja. Vorige maand bereikte ons het bericht dat uw vader en zijn vriendin in een auto-ongeval met de auto om het leven zijn gekomen.

Hun zoon, dus uw halfbroer, heeft de klap overleefd. Hij was er wel erg aan toe en heeft een hele tijd in het ziekenhuis doorgebracht.

PATRICK : Mijn pa is dood.

NOTARIS : Jawel. Mijn deelneming, meneer Verschelden. Zijn zoon heeft ondertussen het ziekenhuis verlaten, maar heeft na het tragisch overlijden van zijn ouders in Zuid-Afrika daar geen enkel familielid meer.

DAISEY : Maar jongens toch. Dat is erg, zo helemaal alleen in dat ver land.

NOTARIS : Inderdaad mevrouw. Vandaar ook dat wij op zoek zijn gegaan naar eventuele familie.

DAISEY : Zo zijn jullie dus bij ons terechtgekomen.

NOTARIS : Voilà.

PATRICK : En nu?

NOTARIS : Hoe bedoelt u, meneer Verschelden?

PATRICK : Gewoon, wat gebeurt er nu?

NOTARIS : Wij hebben ons werk gedaan. Wij brengen Junior in contact met zijn familie. Hoe het verder gaat, kan ik natuurlijk niet voorspellen.

PATRICK : Ja m...

DAISEY : *(Ze geeft Patrick geen kans om iets te zeggen.)* Die jongen is nu alleen op de wereld. Weet je wat dat wil zeggen? Stel je eens in zijn plaats. Hij is wees.

NOTARIS : Inderdaad mevrouw, dat heeft u goed gezien. Dan is de zaak voor mij hier voorlopig afgerond. Alleen zou ik graag hebben dat jullie hier nog een handtekening zetten.

PATRICK : *(Hij blijft sceptisch.)* Waarom?

NOTARIS : Puur formaliteit. Hier staat dat ons advocatenbureau jullie op de hoogte heeft gebracht van de komst van Verschelden Junior.

DAISEY : *(gaat onmiddellijk tekenen.)* Wij zullen Junior goed ontvangen.

(Patrick staat weigerachtig te draaien. Na een boze blik van Daisey doet hij het toch.)

NOTARIS : *(Ruimt op.)* Dank jullie wel. Ik spring volgende week nog wel eens binnen voor een korte evaluatie.

(Daisey laat de notaris uit. Patrick gaat naar de kast en schenkt zich een borrel in. Hij zet zich in de zetel. Hij is volledig van de kaart.)

DAISEY : *(op)* Dat was een vriendelijke man.

PATRICK : *(Kwaad)* Dat was een vriendelijke man! Heb je wel goed gehoord wat die kwam vertellen?

DAISEY : Ja en ik ben heel blij.

PATRICK : Wel merci. Weet je wel wat dat betekent? Dat betekent dat wij nu voor

Junior zullen mogen zorgen.

DAISEY : Natuurlijk hij is je broer.

PATRICK : (*Hij somt op. Telkens herinnert hij zich iets meer.*) Die moet eten, drinken, kleren hebben, zakgeld krijgen, naar school gaan, misschien wil hij wel een nieuwe fiets. Weet je wel wat dat kost?

DAISEY : Dan zul je je verantwoordelijkheid moeten nemen en een job gaan zoeken.

PATRICK : (*Reageert op job.*) Die moet een kamer hebben.

DAISEY : Wij hebben toch nog een slaapkamer.

PATRICK : Daar staan mijn bekers allemaal.

DAISEY : Het wordt reuzengezellig. Dan kan ik 's avonds verhaaltjes voorlezen bij zijn bed. 's Morgens zijn kleren klaarleggen. (*Ze beseft plots iets.*) Patrick, wij moeten onmiddellijk naar de winkel. Ik heb geen kleren voor hem. Ik moet van alles gaan kopen.

PATRICK : Die zal hier wel niet in zijn blootje aankomen zeker? Daarbij, je weet niet eens hoe groot hij is. Verdikke, gedaan met de rust.

(*De bel gaat.*)

Wat nu weer?

(*Hij gaat open doen. Daisey leest ondertussen de brief.*)

Scène 3: Patrick, Daisey, Wendy

PATRICK : (*Op met Wendy*) Jij kan een mens nogal laten schrikken. Waarom moet je bellen, je hebt toch een sleutel?

WENDY : Als jij thuis bent, kom ik nooit zo binnengelopen. Stel je voor dat je aan je huiswerk bezig bent. Wie zou er dan schrikken?

DAISEY : (*Heel uitbundig.*) Oh Wendy, kom erin. Ik ben zo blij. Er waait een nieuwe wind door mijn leven.

PATRICK : (*Heel kort.*) Ja een orkaan en ze heeft mij plat geblazen. (*Hij valt terug in*

de zetel.)

WENDY : Amaai, jullie zijn echt allebei zo...enthousiast.

DAISEY : Wendy ga zitten. Je zal het nooit geloven. (*Plechtig*) Wendy, ik ga moeder worden.

WENDY : Wablief!

(Patrick's mond valt open en hij kan even geen woord zeggen.)

DAISEY : Dat is nu nog eens verschieten, hé.

PATRICK : Wablief! Ook dat nog. En dat vertel je eerst tegen haar. Dat is hier geen orkaan, dat is een tornado.

WENDY : Van wanneer weet je het?

DAISEY : Van daarstraks.

WENDY : (*Zachtjes*) Daisey, je hebt toch altijd gezegd dat er geen kinderen kwamen, omdat (*hoofdbeweging*) met ...los kruid...werkt.

DAISEY : Dat is ook zo.

PATRICK : Dat is een pak van mijn hart.

WENDY : (*Ze durft het bijna niet uit te spreken.*) Is er dan ...is er dan... iemand...

DAISEY : Nee, je hebt het verkeerd voor. Ik ga moeder worden maar niet van zo'n klein baby'tje. Hij is al iets groter.

WENDY : Jullie gaan er eentje adopteren? Fantastisch!

PATRICK : Nee nog veel beter. Ze brengen hem gratis en voor niets naar hier. Import uit Zuid-Afrika.

WENDY : Zijn jullie met mijn voeten aan het spelen?

PATRICK : Was dat maar waar.

DAISEY : Daarnet is hier een notaris geweest en die is komen vertellen dat Patrick nog een kleine broer heeft.

PATRICK : (*Hij wil het even duidelijk stellen.*) Broer ...halfbroer, uit Zuid-Afrika.

DAISEY : Die is plots wees geworden en hij daarom komt hij nu bij ons wonen.

PATRICK : Hoe meer ik het terug hoor, hoe minder ik het geloof. Straks word ik wakker, dat kan niet anders.

WENDY : Dan is jullie broodje gebakken.

DAISEY : Hoe bedoel je?

WENDY : Dat is nogal logisch. Als er een notaris aan te pas komt, is er geld mee gemoeid.

PATRICK : (*Plots geïnteresseerd.*) Zou je denken?

WENDY : Natuurlijk. In Afrika zijn miljoenen wezen. Wezen zo arm als job. Voor geen enkel van die gasten gaat er een notaris moeite doen om hun familie te vinden, geloof mij maar.

DAISEY : De notaris heeft niet over geld gesproken.

WENDY : Natuurlijk niet. Dat past toch niet, dan noemen ze discretie. Het gaat hier om een weeskind. Over geld zijn die mannen altijd heel zwijgzaam. Behalve als je moet betalen.

DAISEY : Wezen hebben toch geen geld?

WENDY : Wel als de ouders geld hadden. Weet je wat een vliegtuigticket Zuid-Afrika naar hier kost?

DAISEY : Bijlange niet. Hoeveel?

WENDY : Dat zal geen klein beetje zijn. Je denkt toch niet dat meneer notaris zijn schone tijd hier gratis heeft doorgebracht?

DAISEY : Nee?

WENDY : Die kost meer dan een loodgieter en die mannen zijn al bijna niet meer te betalen.

DAISEY : Hij komt volgende week nog eens terug.

WENDY : Dan is het wel duidelijk. Hij wil jullie beter leren kennen. Hij gaat kijken of jullie dat geld goed zouden beheren. Dan maakt hij een rapportje op en dan is het bingo!

DAISEY : Hij was ook voortdurend aan het rondkijken. Hij zei dat wij hier klein wonen en ook gezellig.

WENDY : In dat geval gaat het over heel veel geld.

PATRICK : (*Hij heeft vorige dialoog met steeds groeiende belangstelling gevolgd.*) Dus je denkt dat mijn broertje er warmpjes in zit?

WENDY : Daar mag je zeker van zijn.

DAISEY : Je broertje?

PATRICK : Ja, tenslotte kan die jongen aan heel de situatie niets doen. Hij heeft er ook